

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

Eğiticilerin Eğitimi Koordinatörlüğü

AKADEMİK BİRİM İHTİYAÇ ANALİZİ

ANKET SONUÇLARI RAPORU

**HUKUK
FAKÜLTESİ**

2025–2026 Eğitim Öğretim Yılı

İÇİNDEKİLER

1.	Giriş ve Raporun Amacı	3
2.	Yöntem	3
3.	Bulgular	3
3.1.	Katılımcı Profili – Ünvan Dağılımı	3
3.2.	Mevcut Yetkinlik Düzeyleri	4
3.3.	Eğitim İhtiyacı Düzeyleri	5
3.4.	Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması	5
3.5.	Diğer Eğitim İhtiyaçları	5
3.6.	Tercih Edilen Eğitim Türü	6
4.	Genel Değerlendirme ve Öneriler	6

1. GİRİŞ VE RAPORUN AMACI

Bu rapor, Balıkesir Üniversitesi BAÜN Eğitimcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü tarafından 2025–2026 eğitim öğretim yılı kapsamında gerçekleştirilen Hukuk Fakültesi İhtiyaç Analizi Anketi sonuçlarını özetlemektedir. Raporun temel amacı; Hukuk Fakültesi'nde görev yapan öğretim elemanlarının mevcut yetkinlik düzeylerini ve eğitim ihtiyaçlarını belirleyerek Koordinatörlüğün önceliklendirme süreçlerine katkı sunmaktır.

Anket kapsamında katılımcıların unvanları, altı farklı pedagojik alanda öz değerlendirmeleri, sekiz eğitim konusuna yönelik ihtiyaç düzeyleri, konu önceliklendirmeleri ve tercih ettikleri eğitim formatları sorgulanmıştır. Hukuk Fakültesi'nin yapısal özellikleri dikkate alındığında, katılımcı profilinin büyük ölçüde araştırma görevlileri ve doktor öğretim üyelerinden oluştuğu görülmektedir.

2. YÖNTEM

Araştırmada betimsel tarama modeli benimsenmiştir. Veri toplama aracı olarak çevrimiçi Microsoft Forms platformu üzerinden hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Anket dört temel bölümden oluşmaktadır:

- Kişisel bilgiler (akademik birim ve unvan)
- Öz değerlendirme – mevcut yetkinlik düzeyi (5'li Likert: 1=Yetkin Değil, 5=Çok Yetkin)
- Eğitim ihtiyacı düzeyi (5'li Likert: 1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var)
- Eğitim konularının önceliklendirilmesi (sıralama sorusu) ve açık uçlu görüş
- Tercih edilen eğitim türü (yüz yüze / online / hibrit)

Uygulama Dönemi	2025–2026 Güz Dönemi
Ölçek Türü	5'li Likert + Sıralama
Fakülte	Hukuk Fakültesi
Katılımcı Sayısı (N)	34
Ortalama Yanıt Süresi	2 dakika 55 saniye

3. BULGULAR

3.1. Katılımcı Profili – Ünvan Dağılımı

Ankete katılan öğretim elemanlarının unvan dağılımı Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Katılımcıların Ünvan Dağılımı

Ünvan	Frekans (f)	Yüzde (%)
Araştırma Görevlisi	17	50,0
Öğretim Görevlisi	0	0,0
Dr. Öğr. Üyesi	16	47,1
Doçent	1	2,9
Profesör	0	0,0

Toplam	34	100,0
---------------	-----------	--------------

Bulgular Yorumu Ankete katılan 34 öğretim elemanının neredeyse tamamı iki unvan grubundan oluşmaktadır: Araştırma Görevlileri (%50,0) ve Dr. Öğr. Üyeleri (%47,1). Tek bir Doçent katılımcı yer alırken Profesör ve Öğretim Görevlisi grubundan hiç katılımcı bulunmamaktadır. Bu nedenle, eğitim planlamasında Araştırma Görevlileri ile Dr. Öğr. Üyelerinin mesleki gelişim ihtiyaçlarının ön planda tutulması gerekmektedir.

3.2. Mevcut Yetkinlik Düzeyleri

Katılımcıların çeşitli alanlardaki mevcut yetkinlik düzeyleri 5'li Likert ölçeği ile değerlendirilmiştir (1=Çok Düşük, 5=Çok Yüksek). Alan ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 2'de yer almaktadır.

Tablo 2. Mevcut Yetkinlik Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Alan / Madde	Yetkin Değil (1)	Kısmen Yetkin (2)	Orta Düz. Yetkin (3)	Yetkin (4)	Çok Yetkin (5)	Ort.
Öğrenme çıktısı yazma	2	4	13	12	3	3,29
Öğretim yöntem ve teknikleri	2	7	11	9	5	3,24
Ders bilgi paketi ve ders tasarımı	2	7	12	10	3	3,15
Öğrenci merkezli öğretim uygulamaları	3	4	13	10	4	3,24
Ölçme ve değerlendirme yöntemleri	2	4	12	14	2	3,29
Eğitimde teknoloji uygulamaları	2	8	12	6	6	3,18

Not: Frekans değerleri her Likert düzeyi için (1–5) sırasıyla girilecektir.

Bulgular Yorumu: Yetkinlik dağılımları incelendiğinde, katılımcıların büyük çoğunluğunun geleneksel pedagojik alanlarda (öğretim yöntemleri, ölçme-değerlendirme) orta düzeyde yetkin olduğunu algıladığı görülmektedir. Bununla birlikte, ders bilgi paketi ve ders tasarımı ve teknoloji uygulamaları alanlarında belirgin olmayacak bir biçimde daha düşük bir öz yetkinlik örüntüsü görülmüştür. Bu bulgu, Hukuk Fakültesi özelinde dijital pedagoji okuryazarlığının diğer alanlara kıyasla geride kaldığına işaret etmekte; ilgili eğitim programlarının içerik tasarımında teknoloji entegrasyonuna öncelik verilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Yine ders bilgi paketi ve ders tasarımı gibi geleneksel nitelikte kalabilecek bir alanın diğer başlıklara kıyasla düşük kalması değerlendirilmelidir.

3.3. Eğitim İhtiyacı Düzeyleri

Aynı alanlarda katılımcıların eğitim ihtiyacı düzeyleri de 5'li Likert ölçeği ile sorgulanmıştır (1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var). Bulgular Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3. Eğitim İhtiyacı Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Alan / Konu	1 (Hiç Yok)	2	3 (Orta)	4	5 (Çok Yüksek)	Ort.
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	6	5	12	8	3	2,91
Öğretim programı tasarlama	5	6	15	6	2	2,82
Öğrenme kuramları	4	3	14	10	3	3,15
Öğrenci merkezli öğretim	6	5	13	7	3	2,88

Öğretim yöntem ve teknikleri	5	4	15	7	3	2,97
Ölçme ve değerlendirme	5	11	8	7	3	2,76
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	6	6	14	3	5	2,85
Öğrenme psikolojisi	5	3	14	8	4	3,09

Bulgular Yorumu: Tablo 3 değerlendirildiğinde, eğitim ihtiyacı ortalamalarının 2,76 ile 3,15 arasında değiştiği görülmektedir. En yüksek ihtiyaç düzeyi Öğrenme Kuramları (ort.=3,15) ve Öğrenme Psikolojisi (ort.=3,09) alanlarında tespit edilmiştir; bu iki alan öncelik sıralamasında da üst sıralarda yer alarak tutarlı bir örüntü ortaya koymaktadır. Buna karşın Ölçme ve Değerlendirme (ort.=2,76) ile Öğretim Programı Tasarlama (ort.=2,82) alanlarında katılımcılar görece daha düşük eğitim ihtiyacı hissetmektedirler. Öğretim Tasarımı ve Teknoloji Entegrasyonu alanında ise dikkat çekici bir örüntü gözlemlenmektedir: Katılımcılar bu alanda orta düzeyde bir yetkinliğe sahipken (yetkinlik ort.=3,18) eğitim ihtiyacını görece düşük algılamaktadırlar (ihtiyaç ort.=2,85). Bu durum, katılımcıların mevcut yetkinlik düzeyini yeterli bularak teknoloji alanında ek eğitim ihtiyacı hissetmediğine işaret etmektedir; ancak bu algının nesnel bir yetkinlik eksikliği örtüyor olabileceği değerlendirilerek, koordinatörlük tarafından göz önünde bulundurulmalıdır.

3.4. Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Katılımcılardan eğitim konularını kendi tercihleri doğrultusunda sıralamaları istenmiş; her konu için hesaplanan ağırlıklı ortalama sıralar Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Sıra	Eğitim Konusu	Ağırlıklı Puan
1	Öğrenme psikolojisi	179
2	Öğrenci merkezli öğretim	171
3	Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	169
4	Öğretim programı tasarlama	167
5	Öğrenme kuramları	165
6	Öğretim yöntem ve teknikleri	150
7	Ölçme ve değerlendirme	116
8	Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	107

Bulgular Yorumu: Öncelik sıralaması, Hukuk Fakültesi öğretim elemanlarının pedagojik bakış açısı hakkında önemli ipuçları sunmaktadır. Birinci sıradaki 'Öğrenme Psikolojisi' tercihi, hukuk eğitiminin kavramsal yoğunluğunu göz önünde bulunduran akademisyenlerin öğrencilerinin nasıl öğrendiğini anlamak istediklerini ortaya koymaktadır. İkinci sıradaki 'Öğrenci Merkezli Öğretim' tercihi ise klasik anlatı yönteminin hâkim olduğu hukuk fakültelerinde dönüşümsel bir pedagojiye duyulan ilginin işareti olarak değerlendirilebilir. Teknoloji entegrasyonunun son sıraya yerleşmesi, ihtiyaç analizi sonuçlarıyla örtüşmekte ve bu alanda müstakil farkındalık çalışmaları yürütülmesi gerektiğini pekiştirmektedir.

3.5. Diğer Eğitim İhtiyaçları

Ankette yer alan açık uçlu soru aracılığıyla katılımcıların listede bulunmayan ancak ihtiyaç duydukları eğitim konularını belirtmeleri istenmiştir. Elde edilen yanıtlar içerik analizine tabi tutulmuş; öne çıkan temalar aşağıda özetlenmiştir.

Tablo 5. Açık Uçlu Yanıtlardan Elde Edilen Temalar

Tema / Konu	Frekans (f)	Örnek İfade
Diksiyon ve Sözlü İfade Becerileri	1	"Diksiyon Eğitimi"
Pedagojik Formasyon / Eğitim Bilimleri Temelleri	1	"Eğitim formasyonu"

Bulgular Yorumu: Açık uçlu soruya katılım oranının oldukça düşük olması (%5,9), iki farklı biçimde yorumlanabilir: (1) Kapalı uçlu maddeler katılımcıların ihtiyaçlarını yeterince kapsamış ve ek bir konuya gereksinim duyulmamıştır; ya da (2) açık uçlu sorulara yanıt verme motivasyonu genel olarak düşüktür. Her iki durumda da sonraki anket dönemlerinde açık uçlu soruların daha teşvik edici bir biçimde sunulması, hatta odak grup görüşmeleri ile desteklenmesi önerilebilir.

3.6. Tercih Edilen Eğitim Türü

Katılımcılara tercih ettikleri eğitim türü sorulmuş; yanıtların dağılımı Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Tercih Edilen Eğitim Türü Dağılımı

Eğitim Türü	Frekans (f)	Yüzde (%)
Yüz yüze	13	38,2
Hibrit (Yüz yüze + Online)	11	32,4
Online	10	29,4
Toplam	34	100,0

Bulgular Yorumu: Eğitim türü tercihleri oldukça dengeli bir dağılım sergilemektedir: Yüz yüze (%38,2), Hibrit (%32,4) ve Online (%29,4). Bu denge, Hukuk Fakültesi öğretim elemanlarının belirli bir format üzerinde güçlü bir konsensüs oluşturmadığını göstermektedir. Dikkat çekici olan, hibrit ve online formatları birlikte ele alındığında katılımcıların yaklaşık %62'sinin en azından kısmen uzaktan erişim içeren bir formatı tercih ettiğidir. Bu bulgu, programların esneklik ilkesi doğrultusunda tasarlanmasını desteklemektedir. Koordinatörlük açısından, özellikle yüksek ihtiyaç bildirilen konularda hibrit format bir uzlaşma noktası olarak değerlendirilebilir.

4. GENEL DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Hukuk Fakültesi'nden elde edilen ihtiyaç analizi bulguları bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirildiğinde, birbirini destekleyen ve tamamlayan birkaç temel örüntü öne çıkmaktadır.

Katılımcı profilinin neredeyse tamamının Araştırma Görevlileri ve Dr. Öğr. Üyelerinden oluşması, mesleki gelişim sürecinin erken ve orta evrelerinde bulunan akademisyenlerin eğitim programlarına daha yüksek ilgi gösterdiğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle eğitim konu ve yöntemleri belirlenirken Araştırma Görevlileri ve Dr. Öğr. Üyeleri'nin mesleki gelişim ihtiyaçlarının ön planda tutulması gerekmektedir.

Öğrenme psikolojisi ve öğrenci merkezli öğretim başlıklarının hem ihtiyaç düzeyi hem de öncelik sıralamasında ön plana çıkması, hukuk eğitiminin geleneksel anlatı odaklı yapısından daha etkileşimli ve öğrenci eksenli bir modele doğru evrilme talebini yansıtmaktadır. Bu talep, ulusal ve uluslararası hukuk eğitimi gündemindeki dönüşüm tartışmalarıyla da örtüşmektedir.

Teknoloji entegrasyonu alanında, katılımcılar orta düzeyde yetkinlik bildirmesine karşın bu alana yönelik eğitim ihtiyacını görece düşük algılamaktadır (yetkinlik ort.=3,18; ihtiyaç ort.=2,85). Bu örüntü bir farkındalık boşluğuna işaret etmekte olup doğrudan kapsamlı bir eğitim yerine dijital pedagojinin sınıf içi faydalarını somutlaştıran kısa tanıtım oturumlarıyla başlanması önerilmektedir.

Eğitim formatı tercihlerinin dengeli dağılımı, koordinatörlüğün katı tek formatlı bir modelden uzaklaşarak esneklik içeren tasarımları benimsemesini önermektedir.

Bulgular ışığında aşığıdaki öneriler sunulmaktadır:

- Öğrenme psikolojisi ve öğrenci merkezli öğretim konularında öncelikli atölye çalışmaları düzenlenmeli; hukuk alanına özgü vaka çalışmaları ve simülasyon teknikleri bu atölyelere entegre edilmelidir.
- Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma konusunda pratik uygulamalı kısa süreli eğitimler, mevcut ders bilgi paketleri üzerinden örnek çalışmalarla hayata geçirilmelidir.
- Teknoloji entegrasyonu alanında farkındalık artırmaya yönelik kısa tanıtım oturumları, diğer eğitimlerle birlikte sunulurak ilgi ve katılım motivasyonu güçlendirilmelidir.
- Eğitimler, hibrit ya da çoklu format seçenekli olarak planlanmalı; böylece yüz yüze, online ve hibrit tercihlerinden herhangi birini seçen katılımcılar kapsama dahil edilebilmelidir.
- Katılım az olsa da açık uçlu yanıtlarda da yer aldığı üzere *"Diksiyon Eğitimi"* ve *Eğitim formasyonu* konularına öncelik verilmesi düşünülebilir. Zira Hukuk eğitiminde dil becerilerinin ayrı bir önemi bulunmaktadır. Bu kapsamda; Türkçe dili, hitabet ve diksiyon gelişimine yönelik eğitimler verilmelidir.
- Sonraki dönemlerde tekrarlanan ölçümlerle değişim ve gelişim takibinin yapılması, eğitim programlarının etkinliğini artıracak ve kurumsal hafızayı güçlendirecektir.

BAÜN Eđitcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü
Balıkesir Üniversitesi | 2025–2026 Eğitim Öğretim Yılı